

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)
 106 82 ΑΘΗΝΑΙ
 ΤΗΛ. 21038 28 280 - ΦΑΞ 21038 47 365
ΕΛΛΑΣ - GREECE
 www.ecclesiagoc.gr

Αριθμός Πρωτ. 2818

Έν Αθήναις, 09/22-03-2019

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ελλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὁ ἀρχέκακος ἐχθρὸς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας οὐδέποτε παύει νὰ ἐγείρει πειρασμοὺς καὶ προσκόμματα στοὺς πιστοὺς. Ἐσχάτως, ἐπλάνησε ὀλίγους πρῶην ἀδελφούς μας, οἱ ὅποιοι ἀπεκόπησαν οἰκειοθελῶς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῶν ΓΟΧ γιὰ νὰ συστήσουν μία δική τους «διακεκριμένη γνωστή θρησκεία», ἀκολουθῶντας τὶς ὁδηγίες νεοημερολογίτου τινὸς Καθηγητοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου, λεγομένου Κυριάκου Κυριαζόπουλου. Ὁ ἐν λόγῳ Καθηγητὴς συνέγραψε 80σέλιδη «γνωμοδότηση», προκειμένου νὰ ἀποδείξει τὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς δῆθεν αἰρετική, ἐξ αἰτίας τῆς πρὸ ἐτῶν ἀποφάσεως γιὰ τὴν χρήση τῆς νεοπαγοῦς νομικῆς μορφῆς τῶν Θρησκευτικῶν Νομικῶν Προσώπων (ΘΝΠ), γιὰ τὴν πρόσληψη νομικῆς προσωπικότητος ἐκ μέρους κάποιων ἀπὸ τὶς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας ὡς Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου (ΕΝΠ). Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος, κατ' ἐντολὴν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπεδόμησε πλήρως τὴν γνωμοδότηση αὐτὴ σὲ Πραγματεία τοῦ ὑπὸ τίτλον: «Οἱ κατὰ φαντασίαν ὁμολογητές», ἀποτελούμενη ἀπὸ δύο μέρη, στὰ ὅποια ἀναλύονται 12 ζητήματα σὲ ἰσάριθμες ἐνότητες. Στὸ τέλος καταλήγει στὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα, τὰ ὅποια παραθέτουμε αὐτούσια:

Συμπεράσματα

Απὸ τὰ ἀναλυτικῶς ἀναφερθέντα τόσο στὸ Α' ὅσο καὶ στὸ Β' μέρος τῆς ἀπαντήσεώς μας στὴν Γνωμοδότηση τοῦ κ. Κυριαζόπουλου προκύπτει ὅτι:

Ὁ συντάκτης τῆς Γνωμοδοτήσεως κ. Κυριάκος Κυριαζόπουλος οὐδέποτε ὑπῆρξε πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ. Μάλιστα ἔχει ἐκπεφρασμένες ἀπόψεις ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ εἰδικότερα σὲ ἄλλη γνωμοδότησή του θεωρεῖ «ἐκκλησιολογικῶς ἐσφαλμένη» τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας μας συγκρότηση Ἱεραρχίας. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἔνδειξη τοῦ πῶς ἐννοεῖ τὸ ἐκκλησιολογικῶς ὀρθὸν καὶ πῶς τὸ ἐκκλησιολογικῶς ἐσφαλμένον. Παράλληλα, ἔχει ἐκφράσει δημοσίως τὴν ὑποστήριξή του στὴν «μεταρρυθμιστικὴ ἀντζέντα» τῶν θλιβερᾶς μνήμης ἀποστατῶν Πατριαρχῶν Μελετίου Μεταξάκη καὶ Ἀθηναγόρου, θεωρεῖ ὡς πανορθόδοξου κύρους τὶς ἀποφάσεις τοῦ λεγομένου «Πανορθόδοξου Συνεδρίου» τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1923, ἐπαινεῖ τὴν προοδευτικότητά τοῦ νεοημερολογίτου μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καὶ διατυπώνει ἀντορθόδοξες ἀπόψεις σχετικῶς μὲ τὴν ἔννοια τῶν ἐκτὸς γάμου σαρκικῶν σχέσεων¹. Συνεπῶς εἶναι

¹Βλ. «ΟΙ ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΟΜΟΛΟΓΗΤΕΣ», μέρος Β', Παράρτημα Θ' καὶ Η'.

παντελῶς ἀναρμόδιος γιὰ νὰ ἀποφαίνεται τί εἶναι «Ἐκκλησιολογικῶς ὀρθόν» γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας².

Οἱ πρῶην ΓΟΧ, οἱ ὁποῖοι προσέτρεξαν σὲ αὐτὸν γιὰ τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων τεκμηρίωση τῆς ἤδη γενομένης ἀδίκου ἀποτειχίσεώς τους, διέπραξαν τὸ σφάλμα τῆς πνευματικῆς ἐσχάτης προδοσίας.

Ἡ γνωμοδότηση αὐτὴ καθεαυτὴ ἀποτελεῖ ἓνα σχοινοτενὲς κείμενο 78 σελίδων μὲ κύρια χαρακτηριστικὰ τὶς συνεχεῖς ἐπαναλήψεις, τὰ ἀυθαίρετα συμπεράσματα καὶ τὴν ἔλλειψη τεκμηρίωσης. Στόχος τῆς γνωμοδοτήσεως εἶναι νὰ ἀποδείξει ὅτι ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐντολέων τοῦ κ. Καθηγητοῦ ἐπίκληση τῶν Ἱερῶν Κανόνων λα΄ Ἀποστολικοῦ καὶ ιε΄ τῆς ΑΒ΄ Συνόδου γιὰ τὴν ἀποτειχισί τους ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῶν ΓΟΧ εἶναι θεμιτὴ. Δεδομένου ὅτι ὁ λα΄ ἀποστολικὸς ἐρμηνεύεται ὀρθῶς ἀπὸ τὸν μεταγενέστερο ιε΄ τῆς ΑΒ΄, ὁ στόχος τῆς γνωμοδοτήσεως θὰ εἶχε θεωρηθεῖ ἐπιτυχῆς μόνον ἐφ΄ ὅσον ὁ κ. Κυριαζόπουλος ἀπεδείκνυε ὅτι, οἱ Ἱεράρχες τῆς Ἐκκλησίας μας περιέπεσαν σὲ αἴρεση καταδικασμένη ἀπὸ Συνόδους ἢ Ἁγίους Πατέρες. Κανένα τέτοιο τεκμήριο δὲν παρουσίασε. Προσπάθησε νὰ ἀξιολογήσει θεολογικὰ ἓνα νομικὸ ζήτημα καὶ ἀπέτυχε. Μάλιστα ὁ ἴδιος σὲ προγενέστερο βιντεοσκοπημένο μάθημά του εἶχε διατυπώσει ρητῶς, ὅτι οἱ ΓΟΧ μποροῦν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸν νέο νόμο γιὰ τὶς θρησκευτικὲς νομικὲς προσωπικότητες.

Ὁ ὅρος «Κανονικὴ δικαιοδοσία», ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται στὸν Ν.4301, σημαίνει «ὄρια διοικητικῆς ἀρμοδιότητος» καὶ δὲν ἀποτελεῖ ἀξιολογικὴ κρίση τοῦ Νομοθέτη ὑπὲρ τῆς κανονικότητος τῆς νεοημερολογιτικῆς ἐκκλησίας, ὅπως ἐσφαλμένα ἰσχυρίζεται ὁ κ. Κυριαζόπουλος³.

Οὐδέποτε ἡ Ἐκκλησία ΓΟΧ Ἑλλάδος εἶχε διατυπώσει τὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι ἀποτελεῖ τὴν «Ἐπικρατοῦσα θρησκεία» στὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πρὸ τοῦ σχίσματος τοῦ 1924 ἦταν καὶ ἀκαινοτόμητος καὶ ἐπικρατοῦσα θρησκεία στὴν Ἑλλάδα. Μετὰ ὅμως τὸ σχίσμα τοῦ 1924 ἡ Ἐκκλησία τῶν ΓΟΧ κληρονόμησε τὸ Ἀκαινοτόμητον καὶ ἡ Νεοημερολογιτικὴ τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς «Ἐπικρατοῦσης θρησκείας»⁴. Ὁ Ἅγιος πρ. Φλωρίνης Χρυσότομος ρητῶς **ἀπορρίπτει** τὸν ἰσχυρισμὸ νομικῶν τῆς ἐποχῆς του ὅτι «ὁ Παλαιοημερολογιτισμὸς δὲν ἀποτελεῖ θρησκείαν ἀνεξάρτητον τῆς κρατούσης Ὁρθοδόξου θρησκείας»⁵.

Ἀποδείχθηκε ἐντελῶς ἀνακριβῆς ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Κυριαζόπουλου ὅτι οἱ Μητροπόλεις ΓΟΧ, οἱ ὁποῖες προσέλαβαν τὴν νομικὴ μορφή τῶν ΘΝΠ, περιήλθαν ὑπὸ τὴν ἐποπτεία («ὑπήχθησαν» λέγει, ἀλλὰ καὶ ὁ ὅρος «ὑπαγωγή» εἶναι ἀνακριβῆς ὅπως ἀπεδείχθη⁶) τοῦ Τμήματος Ἐτεροδόξων καὶ Ἐτεροθρήσκων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Ἀπεδείχθη ὅτι ὅλοι οἱ ΓΟΧ (εἴτε προσέλαβαν τὴν μορφή τῶν ΘΝΠ εἴτε ὄχι⁷) κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενο ὀργανωτικὸ σχῆμα τοῦ Ὑπουργείου, τελοῦσαν ὑπὸ τὴν ἄμεσο ἐποπτεία τῆς Διευθύνσεως Θρησκευτικῆς Διοικήσεως⁸. Προσφάτως ἔγιναν νέες διοικητικὲς ἀνακατάξεις, κατὰ τὶς ὁποῖες τὸ Τμῆμα Ἐτεροδόξων καὶ Ἐτεροθρήσκων τοῦ ΥΠΕΘ καταργήθηκε ἐντελῶς⁹.

² Βλ. «ΟΙ ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΟΜΟΛΟΓΗΤΕΣ», μέρος Α΄, σελ. 1-4.

³ Αὐτόθι, ἐν. 1.

⁴ Αὐτόθι, ἐν. 2.

⁵ Αὐτόθι, ἐν. 3.2, σελ. 15.

⁶ Βλ. «ΟΙ ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ... Α΄, ἐν. 3.

⁷ Ὅπως ἡ Ἀδελφότης Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Βόλου.

⁸ Βλ. «ΟΙ ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ... Α΄, ἐν. 3.

⁹ Βλ. «ΟΙ ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ΟΜΟΛΟΓΗΤΕΣ», μέρος Β΄, σελ. 1.

Ἡ ἀντιπρόταση τοῦ κ. Κυριαζόπουλου γιὰ τὴν ψήφιση ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Βουλὴ εἰδικοῦ Νόμου, ὁ ὁποῖος θὰ ἐνέκρινε τὸν Καταστατικὸ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας ΓΟΧ Ἑλλάδος καὶ θὰ ἀναγνώριζε τὴν ιδιόρρυθμὴ νομικὴ προσωπικότητα τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῶν ὀργανωτικῶν τῆς ὑποδιαιρέσεων, πέραν τοῦ ὅτι εἶναι πρακτικῶς ἀνέφικτη, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἀπὸ ἐμᾶς, διότι θὰ καθιστοῦσε τοὺς ἐντελῶς ἀσχέτους μὲ τὴν Ὁρθοδοξία Βουλευτὲς, ρυθμιστὲς τοῦ τρόπου ὀργανώσεώς μας. Τοὺς Κανονισμοὺς τῶν ΘΝΠ τοὺς συντάξαμε ὅπως ἐμεῖς θέλαμε καὶ ἐγκρίθησαν ὅπως ἦταν ἀπὸ τὰ Πρωτοδικεῖα, βάσει μάλιστα καὶ τῆς κρυσταλλίνης καθαρότητος Ὁρθόδοξης Ὁμολογίας μας. Τὸ Πρωτοδικεῖο μπορεῖ νὰ ἐγκρίνει ἢ νὰ ἀπορρίψει ἐντελῶς ἕναν Κανονισμό (ἐὰν κρίνει ὅτι δὲν συντάχθηκε σύμφωνα μὲ τὶς προβλέψεις τοῦ νόμου), ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ τροποποιήσει τὶς διατάξεις του. Στὴν Βουλὴ οἱ Βουλευτὲς μποροῦν νὰ προτείνουν τροπολογίες καὶ νὰ διαμορφώνουν τοὺς νόμους κατὰ τὴν βούληση τῆς ἐκάστοτε πλειοψηφίας¹⁰.

Ὁ δῆθεν «νομικὸς οἰκουμενισμός», εἶναι ἕνα ἐφεύρημα τῆς φαντασίας τοῦ κ. Κυριαζόπουλου, τὸ ὁποῖο ἐπεκτεινόμενο ὀδηγεῖ σὲ παραλογισμό: κάθε πρακτικὴ τῶν Ὁρθόδοξων ποὺ γίνεταί μὲ ὅμοιο τρόπο καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀνθρώπους, ἄλλων θρησκειῶν, σὲ διάφορες πτυχὲς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος, θὰ μποροῦσε νὰ θεωρηθεῖ «οἰκουμενισμός». Ἐπίσης, εἶναι σφάλμα νὰ χαρίζει ὁ κ. Καθηγητὴς τὴν ἀνεκτικότητα καὶ τὴν ἀνεξιθρησκεία στὸν Ἀγνωστικισμό¹¹.

Στὴν ἀπεγνωσμένη προσπάθειά του νὰ προσάψει σὲ ἐμᾶς αἰρετικὲς ἀπόψεις, ὁ κ. Κυριαζόπουλος διατυπώνει αἰρετικότερες καινοφανεῖς ιδέες, ὅπως τὰ περὶ τῆς Θείας Φύσεως τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας! Ἡ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστός, ἔχει πράγματι Θεία καὶ ἀνθρώπινη Φύση. Τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀσφαλῶς δὲν ἔχουν κάποια θεία φύση. Βεβαίως, ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὴν ἀρχὴ τῆς στὸν Κύριον Ἰησοῦ Χριστό, μὲ τὸν Ὅποιο διατελεῖ σὲ ὀργανικὸ σύνδεσμο ὅπως τὸ Σῶμα μὲ τὴν Κεφαλὴ, πρὸς ἀγιασμό καὶ σωτηρία τῶν μελῶν τῆς, καὶ φέρει ἐνοικουσα τὴν Χάρη καὶ Ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὅμως, μία μόνον ἄκτιστη Θεία Φύση ὑπάρχει, ἡ Φύση τοῦ ἐν Τριάδι ἐνὸς Θεοῦ. Αὐτὴ ἡ Θεία Φύση τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἀναφέρει ὁ κ. Κυριαζόπουλος, ποιά εἶναι¹²;

Ὁ κ. Κυριαζόπουλος ἀπέτυχε νὰ ἀποδείξει ὅτι τὸ νομικὸ καθεστῶς τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ διὰ τῆς προσλήψεως τῆς νομικῆς προσωπικότητος τῶν ΘΝΠ ὑποβαθμίζεται. Μάλιστα ὁ ἴδιος παραδέχεται ὅτι: «Ὅλες οἱ θρησκευτικὲς κοινότητες, εἴτε ἔχουν νομικὴ προσωπικότητα τοῦ Αστικοῦ Δικαίου ἢ τοῦ Νόμου 4301/2014 εἴτε δὲν ἔχουν, ἀπολαμβάνουν τῶν θρησκευτικῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ εἰδικότερα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας»¹³.

Ἡ μὴ πρόσληψη Νομικῆς Προσωπικότητος ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῶν ΓΟΧ καὶ τῶν ὀργανωτικῶν τῆς ὑποδιαιρέσεων δημιουργεῖ πολλὰ προβλήματα στὴν δράση τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ ἀνευ Νομικῆς Προσωπικότητος λειτουργία δὲν προσφέρει κανένα ἀπολύτως πλεονέκτημα, οὔτε ἀκόμη ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν διοικητικὴ ἄδεια γιὰ κάθε οἰκοδομούμενο Ναό¹⁴.

Ὁ κ. Κυριαζόπουλος ἄδραξε τὴν εὐκαιρία μὲ τὴν γνωμοδότηση αὐτὴ γιὰ νὰ ἀναπτύξει τὴν ἐκκεντρικὴ ἀποψή του γιὰ τὸν τρόπο διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, πράγμα τὸ ὁποῖο,

¹⁰ Αὐτόθι, ἐν. 4.

¹¹ Αὐτόθι, ἐν. 5.

¹² Αὐτόθι, ἐν. 6.

¹³ Αὐτόθι, ἐν. 7.

¹⁴ Αὐτόθι, ἐν. 8.

προφανῶς, δὲν μπόρεσε νὰ συλλάβει ὁ νοῦς τῶν Ἁγίων Πατέρων ἐπὶ τόσους αἰῶνες! Καὶ αὐτὸς ὁ τρόπος διοικήσεως ὀνομάζεται «Συνδικότητα ὑπὸ τὴν εὐρεία ἔννοια» καὶ συνίσταται στὴν διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες μέσῳ κληρικολαϊκῶν ὀργάνων. Ἀποδείχθηκε ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ τοῦ συστήματος στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο γιὰ ἓνα χρονικὸ διάστημα εἶχε ὀλέθρια γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία ἀποτελέσματα. Ὁ τελευταῖος Πατριάρχης πού ἐξελέγη ἀπὸ κληρικολαϊκὸ ἐκλεκτορικὸ σῶμα, ἦταν ὁ Μελέτιος Μεταξάκης¹⁵!

Διαπιστώθηκε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας δὲν ἐπιδιώκει φορολογικὰ προνόμια μὲ τὴν χρῆση τοῦ Ν.4301, ἀλλὰ ἴση φορολογικὴ μεταχείριση. Ἀποδείχθηκε ἀβάσιμη ἡ μομφὴ ὅτι μὲ τὰ ΘΝΠ ἐπιδιώκουμε ἐπιχορηγήσεις κρατικές ἢ εὐρωπαϊκές, διότι τὰ Νομικὰ Πρόσωπα τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα καὶ μάλιστα οἱ Ἀστικές Ἐταιρίες προσφέρονται καλύτερα ὡς ἀποδέκτες ἐπιχορηγήσεων¹⁶.

Παρὰ τὴν φαινομενικὴ ἀντίθεσή του στὸν Ν.4301, ὁ κ. Κυριαζόπουλος προτείνει βελτιωτικές τροποποιήσεις, οἱ ὁποῖες εἶναι μὲν γενικῶς ἀξιόλογες, ἀλλὰ περιττές πλέον γιὰ ἐμᾶς¹⁷.

Τέλος, ἀπεδείχθη ὅτι ὄντως ὁ Ν.4301 ἄρθρ. 12 παράγρ. 2 προστατεύει τὶς ἐπωνυμίες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων ἀπὸ κάθε ἀντιποίηση ὁποιασδήποτε προελεύσεως. Καὶ μόνον γι' αὐτὸ θὰ ἀξίζε νὰ κάνουμε χρῆση αὐτοῦ τοῦ Νόμου διασφαλίζοντας τὴν ἐπωνυμία τῆς Ἐκκλησίας μας ἔναντι ὅσων τὴν οἰκειοποιοῦνται αὐτοβούλως καὶ τὴν χρησιμοποιοῦν παρανόμως πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀντικλησιαστικῶν σκοπῶν τους¹⁸.

Ἐν κατακλείδι, πρόκειται γιὰ μία κατὰ παραγγελίαν γνωμοδότηση καὶ ἀπηχεῖ τὴν ἐπιθυμία αὐτῶν πού τὴν παρήγγειλαν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας εἶναι τὸ ἀνώτατο ἀποφασιστικὸ ὄργανο σὲ μία Τοπικὴ Ἐκκλησία, καὶ τὸ κριτήριο γιὰ τὴν λήψη τῶν ἀποφάσεων ἀπὸ αὐτὴν εἶναι τὸ ποῖο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ ὄχι ἡ ὑποχώρηση στὶς ἐμπαθεῖς ἐπιθυμίες κάποιων μωροκενοφιλοδόξων λαϊκῶν (οἱ πλείονες ἐξ αὐτῶν δίχως πνευματικὴ ζωὴ καὶ ὄντες σεσημασμένοι ταραχοποιοί), οἱ ὁποῖοι κινούμενοι ἀπὸ τὸ πάθος τῆς φιλαρχίας θέλουν νὰ ἀσκοῦν ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση. Ἄλλωστε, ἡ συντριπτικὴ πλειονότης τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ τοὺς ἔχει γυρίσει ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τὴν πλάτη, περιβάλλοντας μὲ ἐμπιστοσύνη τὴν Ἱεραρχία μας.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προτρέπει ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ ἐρευνήσουν τὴν τεκμηρίωση τῶν συμπερασμάτων νὰ ἀνατρέξουν στὶς ἐνότητες, στὶς ὁποῖες παραπέμπουν, καὶ νὰ μὴ πλανῶνται ἀπὸ γνωμοδοτήσεις θεολογούντων, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ἐκτὸς τῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Μετ' εὐχῶν, δι' εὐλογημένην καὶ καρποφόρον Ἁγίαν Τεσσαρακοστήν

Ὁ Γραμματεὺς

† Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

¹⁵Τὸν ὁποῖο ἐπαινεῖ σὲ συνεντεύξεις του ὁ κ. Κυριαζόπουλος, ὅποτε ἔτσι ἐξηγεῖται ἴσως ἡ προτίμησή του γιὰ τὸν τρόπο αὐτὸ διοικήσεως. Βλ. καὶ αὐτόθι, ἐν. 9.

¹⁶“ΟΙ ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ ... Β΄, ἐν. 10.

¹⁷ Αὐτόθι, ἐν. 11.

¹⁸ Αὐτόθι, ἐν. 12.1.